

Май. - "Дръски" - Варна.

ЛЪЧИ ВЪ МАШИНАТА

Защо е толкозъ тягосно, беззрачно
 Небето? Тегне - каска отъ челикъ...
 Въ душата пламъкъ нѣкакъвъ си вихъ
 Като внезапно сѣкнали динами
 Въ които блика ритъмътъ и огънь.
 Нима си ти? Иди си? Срѣдъ машинитѣ
 Душата ти ще бѣде преломена
 Отъ силата която вѣчно мами,
 Отъ този вой, отъ този стоманенъ звѣнъ
 Подъ който бѣгатъ шеметно годинитѣ.
 И ти ще чезнешъ въ нѣкаква хипноза
 Оставила далеко своя пѣть
 Дори и споменитѣ ти не ще да спрѣтъ
 Опити както нѣкога въ наркоза.
 А твойтѣ малки сини пѣперуди
 И гълъби съ рубинови очи
 Ще отлетятъ и няма да се върнатъ -
 Машината ще ги обезличи...
 Тогава кой кажи ще те пробуди?
 Нима очитѣ ти погаснали, безъ зракъ
 Нима душата ти помръкнала съсъ мжка
 Не ще проклинатъ въ този страшенъ мракъ?
 Иди си! Твоя пѣть далече е отъ тука
 И нивга не минувай този прагъ.
 Иди си!.. Тамъ съ безплодната романтика
 Поне въ душата ти ще бѣде бѣло.
 Видѣ, моето сърце е внаменѣло,
 Душата ми е пълна съсъ отрова
 И азъ не мога даже да прегърна
 Безъ злоба и ненависть къмъ живота
 Безъ тазъ усмивка празна и сурова,
 Въ която дебне мжката и злото.

Иди си... ти си толкозъ свѣтла, толкозъ нежна
 И твоя младѣ възторгъ добре разбирамъ,
 И любовта която ще изчезне...

Виж в БАН 1953 г. кн. 281

"Фрагменты по перна Младене
 1934 г.

